

Κυρ
Τυμ. Laklan
Βρυξέλες
Γκαϊνδο

ΜΗΘΥΜΝΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗΝ & ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΙ

Ετησίαν Δοσ. 20 Εξαμήνου 10

Δ. ΕΥΘΥΝΤΗΣ-ΙΔΙΟΚΤΗΤΗ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Θ. ΚΑΜΠΟΥΡΗΣ

Εν Μηθύμνη Τετάρτη 24 Μαΐου 1914 119

Η ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΑΔΡΑΜΥΤΤΙΝΟΥ ΚΟΛΠΟΥ Η ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ Ο ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Εν κατοπιν του άλλου τα τηλεγραφήματα ἀνήγγελλον τιν κεραυνοβολοι προέλασιν του Στρατου μας εις τον τομέα Κυδωνιων. Καταλαμβάνονται το Καραγάς, αντίστασις εις τα ύψωματα του, ο Στωατός προχωρεί προς το Κερέριον, και το Αδραμύττιον, κατάληψις των ποικω αυτών. Ο κόσμος επί τῶ ἀκούσματοι των ειδήσεων αυτών ενθουσιάζεται, γάνει την προτερειαν του κατήρειαν και μεγαχέλιαν, ἀπορα κζει νά γελάση... ναι νά γελάση, μετα εξαστη εξοριαν από την πατριδα του, μετε εξαστες μαρτύριον, μετα εξασει άγωνα ήλικον, παρομοιον τῶ όποίου όλιγους έχομεν αναγνώση εν τῇ ιστορία των Γρθων. Αλλά... π ρ' όλην την χαράν και τον ενθουσιασμον ο κόσμος εδιδταζε νά αφηή ακράτητος πλέον προς την ιδέαν ότι τα όνειρα και οι πίθοι των εξεπληρώθησαν. Είλιπε τα επίσημοι τηλεγράφημα της Κεντρικής Επιτροπής των προσφύγων και ήται επιρυλακτικοι, διορατικοι νά πιστεύουσιν την Μεγάλην ειδήσιν. Το Αδραμύττιον ελευθερον ήτο πετε δυνατον; Πως την χώραν, την όποιαν οι άγαδες του 1914 ώρκιζοντο ότι θα μετεβαλον εις Μείκιαν, χώραν δηλ. άγιαν εις την όποιαν δεν επιτρέπεται νά πατήση άπιστος, πως την χώραν αυτην εις την όποιαν αυτοι ειδον τε φως του ήλιου, όπου εξηταν ευτυχεις και ευδαίμονες και ή όποια περιέχει ότι άγαθον και τίμιον και πολύτιμον εις άνημνήσεις, περιουσιαν, σχολεία, ναούς, νεκροταφεία ή χώρα αυτη ή άλλη δι' αυτους

Γῆ Χανααν, ἀπελευθερώη από τον Στωατόν μας από τα Ίλληνόπουλα; όχι, δεν ήσαν επιτοιμοί ά μία τόσον Μεγάλην και άπροσδόχτην χαράν! Δεν έπίστευσαν! ήθελαν επίσημα πράγματα. Τέλος! την Παρασκευήν μετ' μεσημέριαν ήλθι και ή επίσημος ειδήσις της άπελευθερώσεως του Αδραμύττινου Κόλπου. Τί επηκολούθησε την επίσημον άναγγελίαν δεν περιγράφεται έξαλλοι οι άνθρωποι έρρίπτοντο εις τας άγκάλας άλλων και έκλαιον, Τα δάκρυά των δεν έμείζον τα της 21ης και 22ας Μαΐου του 1914. Επί τέλους θα εγένοντο και αυτοι ελευθεροι Έλληνες, θα έπαυον νά λέγονται και ενομάζονται πρόσφυγες. Οι διάφοροι Σακελλαρίου και Γιαννάρη; δεν θα τους άπεκάλουν πλέον σκυλλόλογι, και εκβράσματα της Μικρασιατικής παραλίας συν τῇ εθνική των άποκαταστάσει θα άπεκαθίσταντο και εις τα ανθρωπινά των δικαιώματα τα όποια τους ήρηνοντο, οι άπαισία; μνήμη; Γουνόρηδες και Σια... Αμέσω, αφού παρήλθεν ο πρώτος ενθουσιασμός, Επιτροπή άποτελουμένης εκ των κ. κ. Αλ. Καραμάνου, Δ. Τσουνή, Κ. Κουκίδου, Ν. Χατζήπαναγιώτου, και Σ. Χατζήγιαννάτζογλου ανέλαβε νά φροντίση τα της δοξολογίας δια την Κυριακήν.

Πράγματι την Κυριακήν άμέσως μετά τῆς θείαν λειτουργίαν ετελέσθη πάνδημος εν τῇ εκκλησία του άγιου Παντελεήμονος, δοξολογία, καθ' ην παρέστησαν άπασαι αι άρχαι ως και ο Μουφτής της έπαρχίας μας. Ωραϊον λόγον

119

άλληώς, αντίξοι, τῆ περιστασίαι ἐξερφώνοντες ο κάλλιπτος δευθυνητής των ενταθχ Σχολών κ. Κατριδης ὀλίγα δε και συγκνητικά ὠμίλησαν και ὁ ἐφημέριος τοῦ Ναοῦ Ἀρχιμανδριτης Προκόπιος τὴν δοξολογίαν ἐπηκολούθησαν δεξίως ἐν τῆ εὐρείᾳ κίθωρα τοῦ Διοικητηρίου, ὅπου προσήγορεσαν τὸν ἑορτάζοντα κόσμον ὁ ἀξιότιμος ἡμῶν ὑποδιοικητῆς κ. Παπαδόκης δεξ προσκλιθεὶς ἐνθουσιωθεστάτης τὸν κθρον ὑποδιοικητὴν ἡγήρητησαν ἐκ μέρους τὸν κατοικῶν τοῦ Ἁδραμυτινοῦ Κόλλου ὁ κ. Σ. Κατῆγγαντζόγλου. Ἀπὸ τὸ Διοικητηρίου ὁ κόσμος, ἐν πολυπληθεστάτῃ θεατρῷσσει, ἔχον ἐπὶ κεφαλῆς τὴν μουσικὴν και ἔκταντο εὐφραδίας σμικρῶν Ἑλληνηκῶν και τῶν Σωματικῶν Δυνάμεων κατέληξαν εἰς τὴν Λέσχην «Μήθυμνα» ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τῆς ὁποίας ὠμίλησε πρὸς τὸ ἔξωλλον ἡπὸ ἐνθουσιᾶ γόν και χαρᾶν πλήθος ὁ Πρωτόδικος τῆς Λέσχης κ. Δ. Σάββας, τὸν λόγον τὸν ὅσων ἐπηκολούθησαν οὐρανοηκτικῆς ζητωκραυγῆς ὑπερ τοῦ Μεγάλου Ἱεροθυπουρχοῦ κθρίου Ἐλευθερίου Β: ἐξέλου, τοῦ Ἐλευθερο τοῦ Στρατοῦ μας και τῶν φίλων ἑαυτῶν.

Τὸ ἐσπέρας ἐρευνητο γρήβη ὀλοκλήρος ἡ πόλις, μέχρη πρωτῆς δε ὁ κόσμος θεασάμενος ἐκ μεγίστης ἡσυχίας και τάξει τὴν Ἐθνικὴν του καταστάσει. Δίκεται ἔκτατοι φελλονται εἰς τὴν ἑποικισμὴν και ἰδεωμενως εἰς τοὺς κ. κ. Κατῆγγαντζοῦ και ἰσοκλήτου, οἱ ὅποιοι και ἡπροποσάτηρον εἰς τὴν δευτέρωσαν, και ἐν γένει τὴν ἐπιτοχῆ ἐποικισμὸν τῆς κληρονητοῦ αὐτῆς Ἐθνικῆς ἡμέρας.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

ΕΚ ΜΑΝΔΑΜΑΔΟΥ

Κολῆ ἀρχῆ. Ὑστερα ἀπὸ τόσα χρόνια μᾶς ἐπισκέφη π. οχθες τὸ πρῶτον αὐτοκίνητον. Τὸ ὄχημα αὐτὸ ὁ δριλυμὸν ἀρ ἐνόσ μὲν εἰς τὸν Λιμενὸν Ἀσσινῶν μ. κ. Γ. Κασινῆν, ὁ ὅποιοι ἠθέλησαν αὐτὴν τὴν φορὸν νὰ τιμήσῃ τὴν Κοινοτάμι μ. κ. ἐκ αὐτοκινήτου ἀρ' ἐτέρου δὲ τὸν τοληροῦσαν και δεξιότατον σωφῆ Γιάνην Κοινοτάμι τὸν Ἀσσιανῶν, ὁ ὅποιοι μὲ τὸ θαυμαστὸ αὐτοκίνητό του ἔλυσε τὸν Πορτῶν διαμῶν τῆς ἀποθηνήτου συχοιωνας Μιχαήλης Μανδαμάδου κατορθῶσαι ἐντός μᾶς και ὅμοιως ὄφρα νὰ διανύσῃ τὰ 85 χιλόμετρα, τὰ ὅποια μᾶς χωρίζουν ἀπὸ τὴν Ἡρακλειούσιν. Δι' ὃ και τὸν συγχιρομεν ἑκαρδίως. Καθῆκον ἡμῶν ἀνακαίτηρον θεωροῦμεν δικας κὶ δημοσὶα ἐκφράσει ἐν τὰς θεμελίαις μ. κ. ἐπαροισίας τῶν εἰς τὸ κ. Βασιλείου, ὁ ὅποιοι εὐδὸς δε ἀνάμει καθήκοντα Νομομηχανικοῦ Λόθρου φερῶντες νὰ ἐπισκευάσῃ τὰ ἀπολίτω, ἀνεγκατα, ὄσως ὅτε νὰ γίνῃ τοῦλῆστον διαβατοῦ ὁ δρόμος μας και δὲ διαρκῆ ἀμυβιλία δι και ὄς Ἐπιθεωρητῆς τῶρα θὰ κήρῃ τὸ κωδῆρον τοῦ δσον και εἰς τὸν μηχανικῶν κ. Δημ. Μιχαήλην, ὁ ὅποιοι ἐξέπληθον τὸν προϋπολογισμὸν τῆς γενικῆς ἐπισκευῆς τῆς ὁδοῦ Μιχαήλην: Μανουμῆδου, ὁ ὅ τὴν ἄμειον και πάλιν τοῦ ὁποῦ ἔχονεν πλήρη τὸν και

θρον δι θὰ ἰδοῦμε ἐπὶ τέλους ὄροιο δὶ κμόνον ὁ Μανδαμάδος, ἀλλὰ και ἄλλα τὰ γύρω του χωριά, τὰ ὅποια ἐπὶ τόσα χρόνια τῶρη δρόμον ἀκούνη και ὄροιο δὲν βλέπον ε.

Ἐπιρῶς κ. Μιχαήλη. Ἐσ' ὄσον ὁ κ. Πανταῆς ἔχει τὰ μέσα και τὴν καλὴν διάθεσιν νὰ διορθῶσῃ τοὺς δρόμους μας, και ἀπὸ ὅσ, ἀπὸ τὸ πρακτικὸ σκεῖ μισὰ δὲ τὴν ἐπίμονον ἐνεργητικότητά σας περιμένουμε νὰ γιαιρέψατε αὐτὴ τὴν πληγὴ, ἡ ὁποία ἐπὶ χρόνια τῶρα ἐξονελεῖ τὸν ὄργανο μὲ μ. κ.

Ἐν Μανδαμάδῳ τῇ 18 Ἰουνίου 1921

Δ. Γερωντέλης

ΕΣ ΑΡΤΕΝΟΤ

Και ἡ μικρὰ ἡμῶν Κοινότης δὲν καθιστέρησε στὸν πανηγυρισμὸν τὴν μεγάλων γεγονότων τῆς προελάσεως τοῦ ἐνδῶσου ἡμῶν στρατοῦ. Μετὰ τὴν θέσιν λειτουργίαν ἄπαντες σὺν γυναῖξὶ και τέκνοις προσήλθον εἰς τὴν ἐν τῷ ναφ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τελεσίσειαν δοξολογίαν μετὰ τὸ τέλος τῆς ὁποίας ὁ γρηαῖος ἐφημέριος Πατῆρ Πολυευκτος ἀνέτυξε δι' ὀλίγων τῆρ μεγίστην σημασίαν τῆς σημερινῆς ἐτον λόγον δὲ αὐτοῦ διεδέχθησαν οὐρανομήκεις ζητωκραυγαὶ ὑπερ τοῦ Βασιλέως τοῦ μεγάλου ἀρχηγοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου τοῦ ἐνδῶσου στρατοῦ κ. τ. λ. μετὰ τὸ τέλος τῆς δοξολογίας ἄπαντες ἐν σήματι μετέβησαν εἰς τὸ Σχολεῖον ἐνθα ἐτελέσθη ἐν πλήρει ἐκτασίᾳ ἡ Σχολικὴ Ἐορτή κατ' ἡρ μετὰ τὸ ἀναμῶν ἐπ' ἡλίαν ὑπὸ τῶν μαθητῶν και μαηητῶν διέφορη ἑθνικὰ ἄσματα και διάλογοι δὲν δυτάμεθα παρὰ μὲ τὴν εὐνοσίαν ταύτην νὰ συγχαροῦμεν τὴν ποῦλιαν ὄν ὄσε τῆς πολυετοῦς διδασκαλίης τῆς Δευθόντριαν τῆς Σχολῆς μας ἐξέλομεν Κυρίαν Μάσχην Σουπουστῆ ἡται εἰργάστη ἀάνας και εὐσυνειδίωτος.

Ἀτῆλθε τῆς Κοινότητος ἡμῶν ὁ σεβιστὸς και δημοφιλης ἐφημέριος τῆς Ἱερῶς Ἐκκλησίας ὁμῶν Πατῆρ Πολυευκτος και ἀντ' αὐτοῦ ἀρχιτῆ ὁ νεοσὶ χεροτ ἰνηθεῖς Πατῆρ Ἰωάννης ἐκ Φῶλις μετὰ τῆς προσβυτέρως αὐτοῦ Κηρυκτῆς

ΕΚ ΠΕΤΡΑΣ

Ο ΠΑΝΥΓΗΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΩΝ ΤΟ ΓΑΡΑΜΥΓΙΝΟΥ ΚΟΛΛΟΥ

Καὶ ἐν τῇ ἡμέτερᾳ Κοινότητι, δσον οἱ πρῶτοιστρο ἐκ τῶν πρὸ ἐξαιτίας καταργῶτων προσηφῶν κατέγονται ἐκ τοῦ Ἀδραμυτινοῦ κόλλου και ἡς ἀνεκτοῦ Ἀσιατικῆς πικραλῆς, ἡκατάληφες τοῦ Ἀδραμυτινοῦ Κόλλου ἑπὸς τοῦ γενναίου ἡμῶν στρατοῦ εἶρε ἰσθ' ἐν ἔξωλλῳ ἐνδ' ἡσασμῶν και πὲ ἄλην τὴν δυναμὴν μεγαλοπρόθεσιν. Ἀρ' ἐσῶτος κατέτιν ἀποσάλλῶσες τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν προσηφῶν ἰδαννοσολιθῶν ἀλεμποσολιθῶν δὲ ατὰ καταστήματα ἰδωκα και διαδοσῖα μετὰ διαφῶν κα γαφῶν Ζήω ὁ Σπυραῖος Ζήω ἄκλει ὄφρα εἰ ἑλ' ὄφρα Βενιζέλος τῆρ δὲ πρῶταν τῆς Κυ και: μετὰ τὴν θάνατον λειτουργίαν ἐπ' ἡ ἡδοξολογίαν τοῦ ν ὁν δισως τα

πυροσμῶν μέχρη ἀσπίδ' ἐς ὑπ' ἄμτρο ἔσον πρὸ ἰσναπερυσιομῶνων και πῖντων τῶν μαηητῶν και μαηητῶν μετὰ τῶν διδασκῶων και διδτοκαλιστῶν. Μετὰ τὸ πέρας τῆς δοξολογίας τῶν πανηγυρικῶν τῆς ἡμέρας ἐξερφώνησαν ὀλοκλήρως και ἄμειον τῆς προεδροῦ τῆς κοινητος ἡμῶν κ. Δ. Ζαφειράκης Ἱερῶς συνηγῆτας μέχρη δακρύων τὸ πικρὸν ἐκκλησιαστικῶν και ἐκπαισάσιμος τὰ γειροκρημῖα και τὰς ζητωκραυγὰς ὑπερ τοῦ μεγάλου ἀρχηγοῦ τῆς σωλῆς και τοῦ γενναίου ἡμῶν Βενιζέλου. Μετὰ τὸ πέρας τῆς δοξολογίας ὁ λαὸς ἐξ' ἡχθῆ εἰς τὰς ὁδοὺς ἐθουσιῶν: ἔδων πατριωτικὰ ἄσματα, ἡ δὲ ἐπὶ τῶν προσηφῶν ἐπιτροπῆ προσηφῶν ἀναμυκτικὰ ἡε τῶς προσεχομῶνους ἐν τῇ λέσχῃ μας ἡ Ἐνωσις.

ΑΠΟΛΟΣΙΣ ΤΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ

Και ἐφέτος ἡ ἀποδοσι: τῶν ἐξετάσεων τῶν ἐναυθιᾶ ἐκταδευτηρίων ἀπέδειξε τρανὰ τὸ φρεσῶν και φιλοπόνητον τοῦ διδασκοντος προσωπικοῦ. Ἐθνικὰ ἄσματα μονόλογοι εὐδρόστοι διήλογοι, ἀπαγγελία τεχνικῶταται και διή ὑπὸ τῶν μαηητῶν ἀπαγγελῖθεισα ὑπερήφισαν εἰς τὸ μέγιστον ἀσπίδ' ἔδων τῶν μεγάλων αἰθουσῶν τοῦ ἀγορναγωγείου πλήθος.

Παιδῶν ἐναύπονη εἰς πῖνα: προσένηνον ὁ χορὸς τῆς ῖταίας τῶν Μεγάλων χορευταῖς ὑπὸ κορασίδων ἡλικίας 6-7 ἐτων ὑπὸ τῆν ἐνταγῶν ἡγεσίων τῆς χορευσίας και εὐρυσταγῆς κορασίδους Ἐλευθερίας Δ. Ζαφειράκη.

Μετὰ μεσημβρίαν τῆς χθδς ὄσαστος ἐγένετο ἡ ἀπόδοσι τῶν ἐξετάσεων τῶν ἀρτιστιστίου μικροῦ Σχολεῖου τοῦ σινωσμοῦ Πετρίδου εἰζον μετ' ἡξ ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινοτήτος μας και οἱ προεδροὶ τῶν λοιπῶν ἐναυθιᾶ ἐπιτροπῶν και Σωματίων:

Λιάν ἀξέμπατους τιμητῶν ἡ Αὐτοβύνοσα τὸ ἀνα Σχολεῖον Ἀνις: Σταροῦθα πατὰ Ἐδοστραῖου ἡτῆς ἐντός ὀλίγων μῶνων ἐργασίας κατόφθως ἄρδην τὰ ἀγοράματα και ἀξέσει μέχρη σήμερον μετὰ τὸ ἀφῶ συνκαμῶν νὰ μορφοσῇ ἀνεμηκτικῶς τε και ψυχικῶς ἐπὶ τοσοῦτω, ὅτε νὰ μὴ γρωσῖωνται.

Και ἡ σῖστασις τῆς Σχολῆς τῶν ἐν λογω σινωσμοῦ ὄρελλεται εἰς τὴν δεαστῆριον ἐνέογεια παρὰ τῆ ἐπιθεωρησικῶν τῶ ἡυπογείου τοῦ ἀάνας Προέδρου τῆς ἡμετέρας Κοινότητος.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΥΧΡΟΝΗ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΝ

Ο ΞΥΛΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΟΠΤΗΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγ. μῆου)

Αὐτὰ νὰ ἐπανάθωσον εἰς εἰς τῆν Γερμανίαν φέροντες πελαταῖν τὰ ἀξέβιδουσι τεχνικῶς εἰς τὸν τῶν ταν ἡετῶν ἐσκαπετόμην δι και νὰ ἔσθαι ἀρετῆς ἐμπορικῆς και εἰσπρατικῆς ἡτῆν ἡθιμὸν ποδὸς τῆς στρατιωτικῆς ρουαῖτης, τὰς τῶσων ἐπανομιμῶν: πατῆρ Φρειδερίκου τοῦ Β' ἔδων ἔλλατα θεατοκλήροσ ἡ Γερμανία ἡτο μᾶ ἀπερμεγέθως Βιομηχανία παραπολητῶν

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Πληροφορούμεθα ότι κατ' αὐτὰς παρουσάσθῃ ἡ ἀσθένεια τοῦ ἀφρώδους πυρετοῦ καὶ πολλὰ προσεβλήθησαν ζῶα. Διὰ τοῦτο δημοσιεύωμεν τὰς κάτωθι δηγίας πρὸς θεραπείαν καὶ περιστολὴν τοῦ κακοῦ.

Ο Δηγία κατὰ ἀφρώδους πυρετοῦ

Ἡ ἀρρώστεια αὕτη πάρα πολὺ μεταδοτικὴ, προσβάλλει τὰ βόδια, ἀγέλαδες, μοσχάρια, πρόβατα, μικρὰ καὶ μεγάλα, χοίρους γίδες. Μεταδίδεται ἀκόμα καὶ στὸν ἄνθρωπον καὶ πρὸ πάντων στὰ μικρὰ παιδιὰ μὲ τὸ γάλα. Γνωρίζεται εὐκόλως ἀπὸ τὰς φουσκωτὲς ἢ πληγὰς ποῦ βγαίνουν στὸ στόμα, στὰ νύχλια, στὰ μαστάρια, μὲ πυρετὸ, ἀνορεξία, ἀγλαξία.

Στὰ βόδια μπορεῖ νὰ ἴδῃ κανεὶς καὶ τὰ 3 μέρη ποῦ εἶταμε ἀρρωσταίμενα ἢ τὰ δύο μόνον ἢ καὶ ἓνα. Τα ἐξάνθημα στὸ στόματός τοῦ ζῴου τὸ κάνουν νὰ σαλιᾶται, νὰ τρῖξῃ τὰ δόντια. Τὸ ἐξάνθημα στὰ δύο χίλια τὸν νυχθῶν, τὸ κάρουν νὰ κουσταίγη, νὰ πληγώσῃ καμμιὰ φόρα ὅλο τὸ νύχι στὴ γῆρα του.

Στὰ μαστάρια οἱ ἄστρος ἔχουν ἓνα κοκκινότερον κύκλον γύρω καὶ γίνονται στὸ πολὺ σ. ε. ρήγας ἢ κοντὰ τους.

Στὰ αἰγοκρόβια τὸ ἐξάνθημα βγαίνει πρὸ πίνων σὰ νύχια παρὰ στὸ στόμα καὶ τὰ μαστάρια καὶ γι' αὐτὸ πριονοκταί καὶ οἱ κλειδοσες τῶν ποδιῶν.

Στὸ γόου παρουσιάζεται ἀρρώστεια διὰς τοῦ βῆθι ἄλλα ποῖο ποῖν τὰ πόδια. Ἡ ἀρρώστεια αὕτη κυριᾶ βαρύτερα τὰ μικρὰς ἡλικίας ζῴα καὶ πολλὰ ἀκ' αὐτὰ τὰ σκοτώνει. Ὅταν δὲ κτησίγη βαρῆτα τὰ ζῴα καὶ νὰ γίνωται τοῦν, μένουσι δεινάτα καὶ κοκομοίρικα ἔξεν περνοῦν δπλαδὴ πλὴ ἑπάνω τους.

Ἄλλοτε γίνονται καλὰ καὶ μὲ μέρη ἔσφρη καὶ ψαφραν στήν στήμη μὲ τὴ μουκεῖ (στὸ στόμα).

Ἡ ἀνορεξία καὶ ὁ πυρετὸς διαρκεῖ λίγο, ἢ ἀρρώστεια δημοσ διαρκεῖ 2-3 ἔξροινθες. Στὴς σοβαρὰς ἀρρωστειὰς τῶν ποδιῶν ἔσο ἀλλαν καὶ τὰ νύχια.

Ἡ ὑγρόσια καὶ ἡ ἀκαθαρσία εὐκόλουν τὴν ἀρρωστεια νὰ φουσιῶνῃ καὶ νὰ κινή θρασι.

Ἐπεὶ πρέπει νὰ κινῶμε γὰρ νὰ γινετρονιμας καὶ πριολιμβάνουρ ἐ τὴν ἀρρώστειαν.

Νὰ γίνωμε τὴν ἀρρωστεια τριβοντας τὰ οὐλα τῶν γερῶν ζῴων μὲ πανν καθερὸ ποῦ προηγουμένους τὸ βουτήσαμε σιὰ ἀσλία ἐνὸς στόματος μὲ ἄφρεας.

Νὰ πλένωμε τὸ στόμα πολλὰς φορὰς τὴν ἡμέρα μὲ ἀντισηπτικὰς ἢ στυπτικὰς διαλύσεις: δηλαδὴ μὲ βορικὸν δὲν (3%) ἢ μὲ νερὸ μὲ ξοάι ἢ νερὸ σόφου ἢ μὲ ρήγινη ἢ θυμάρτι βορριμένο ὅπου ὑπάρχει τὸ ο. ο. χόροτο.

ἀρρώγους συχνὰ καὶ ἑλαφρότατα.

Νὰ δίνουμε τροφὴ εὐκόλοκατάπιση, χλορὸ χόροτο βρασμένο κερπὸ.

Νὰ θάβωμεν ἀμέσως καὶ βαθεια 2 τοδλίανιστον μέτρα τὰ πτωματα μακροα ἀπὸ τὰ μέρη ποῦ πάν ζῴα τέτοια μακροα ἀπὸ τρεχόμενα νερα μὲ ἀμάξι ἢ κέρρο.

Νὰ κἀνωμεν δια τὰ παλῃα μαντρία καὶ τασφάκια νὰ φτιάσωμε ἄλλακαινοῖρια ἐλικὰ, οὐ ἄλλο μέρος.

Νὰ ἀβεστώσωμε τοὺς σταυλοὺς μὲ ἀσβέστη φροσκο μόλις τὸν σβῶσωμε, καὶ μτόλι κη. Καὶ νὰ ἀπολυμαίνωμε ἢ νὰ καταστρέψωμε κίγρονιας καθὲ πρᾶγμα πιν χηρῆιμευος στα ἀρρωστημένα ζῴα.

ΑΝΤΙ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΟΣ

ΤΟ ΔΕΣΠΙΝΕΔΗ ΚΑΙ ΤΟ ΨΑΔΙΗ ΤΗΣ

Σ ἓνα ἀτ' τὰ πολλὰ ταῖρεια μου ποῦ συνέβη κάποιον νόστο μὲ ἐπιτόδιο καὶ τὸ ὁποῖον σὰς τὸ οεοβίρω.

Ἐίχμ βῆθ ἀπὸ τὸν ἀμασητὸ δρόμο καὶ κ.ε.εβανὰ τὸ χαλοσμένο δρόμο τοῦ χωριοῦ σηκωνοντας στὸν ὄμο τὸ ποδήλατο διὰ νὰ τὸ προφυλάξω ἀπὸ τὰς πέτρες.

Ἐτοὺ ἀμέριμνος κατέβηνα σιγὰ σιγὰ ὁποῖαν ἔσφρη ἀκούω ἀπὸ τὸ π.σ.σ. μέρος: μὲ φωνὴ γυναικεία νὰ φων ζῆ δυνατὰ καὶ βιαστικὸ.

— Παλληκάρ' ὦ παλληκάρ'!

Στὴν ἀρχὴ δὲν ἔδωκα καμμιὰ σηματοῖα καὶ ἐξηκολούησα νὰ προχωρῶ ὄλονθν ὅ μος ἡ φωνὴ ἔδυν ἔμυνη: ἴδια μυστικὰ τὸ δρόμο ψ.χ.η δὲ φωνιῶταν, τότε σιν νὰ κατὰλαβω οὐ ἡ φωνὴ κίλοσ ἔμυνη.

Στεθμια τότε καὶ ἀμὲσ τρεχίτη καὶ λαφ.σ.ε.ν.ε. ἔχ.ε.κ.α.τὰ μου μὲ γρητὰ καὶ ἀμὲ γρη.α.κ.α.τὰ ἴδια ἀπὸ τὰ πλάγια μου φωνήε π.δ. ἔμοιβε: τὴ μουκίτησα τὴ πεθερία μου.

Ἢ διαφρὸν ἦα οὐ ἡ γρητὰ ὑπὲρ ἦεν βραμοσας, δηλαδὴ ἔβλω ν.ε. π.δ. βιη πεδρὸ οὐ μὲ δμ.ε.τ.α.δ. ἔδ.ε.ρ.ο.σ.σ.α.ι. κ.α.τ.η.ν. βοκας, ἄλλ. κ.τ.η. ἦταν εὐρωσ.σ.α.τ.η. μ.ο.δ.α.ι. μὲ β.α.δ.ι.α.ι.

Τότε μου ἄσπα: — Γιατὶ μαδὲ ὦ παλληκάρ' δὲ στέκασαι δὲν ἀμὲς ποῦ οὐ φωνήε τὴν ὄμο; Ἀκα; δὲ θέλοσ οὐ λῦου νὰ κίλοσ κερπιδε; Τὴ κύρασα καλὰ κολ.ε.τ.α. καὶ τὴς εἶπα: — Σὲν εἰ πορὰδες θέλει, νὰ κίρω; — Ἀκα! ἐπαναμύβ.η.ν. νὰ γυθ.ι.ν. ν.ε. μ.δ. κουνησ' τοῦ ψιλιδ.ε.

Καὶ μου παρουσιάζ.η. μ.α. ψιλιδ.ε. τερ.ῖ. σ.ι.α.ν. διασπῶσαν. Καὶ ἐνὸς ἔρω ἔμ.ι.ν.α. κ.α.τ.π.λ.η.μ.ο.σ. κ.ι.ν.η. ἐξηκολούησο: Ἡσ.α.μ. νὰ τ.ἀ.κουνησ. γ.α.δ.ε. θ.ἀ. τ. φέρου τοῦ ψιλιδ.ε. τ.ο. θ.γ.ε.ε.ρ.α.μ.τ.ο. Δ.ε.α.τ.ν.ε.λ.ε.;

Καὶ γ.ρ.ῖ.α.ε. ν.α. φ.ῆ.γ.η. δ.ι.ν.ο.ν.α.σ. σ.ι.ε. χ.ε.ρ.α. τ.η. ψ.ι.λ.ι.δ.ε. Δ.ε. β.α.σ.α.ζ.ι.ε. π.ι.τ. γ.α.τ.ε. μου π.ῆ.ρ.α.ν. τ.α. γ.ε.λο. καὶ τ.ῆ.ς. λέ.γ.ω.:

— Για σῆσωσ κ.α.τ. μ.ο.υ. δ.ε.ν. μου λέ.ε.ς. γ.α.τ.ι.ε. μ.ὲ π.ῆ.ρ.ε.ς. ἔμ.ε.ν.α. καὶ μου ψ.ι.λ.ι.δ.ε. ψ.α.λ.ι.α.ε. Δ.ε.σ.π.ο.ι.ε.μ.α. καὶ ἀ.κ.ο.σ.α.μ.α.τ.α.;

— Ἀκα! Ἀκα! ἐπανέλυβε ἔγ. τ.ο.ῦ.τ.ο.υ. ἢ μ.ά.σ.τ.ο.υ.σ.θ.ι.ε.ν.ε. ἔ.μ.υ.ν.ε.μ.ε.ν.ο.υ.;

— Μὰ ποῦ θέλεις νὰ τὰ ἀνιῶσαι; Ἀκα! Ἀκα εἶπ.ε.ς. καὶ σ.α.π.α.ρ.ο.κ.ο.π.ῆ.θ.η.μ.ε. Π.ο.ῦ. ν.α. τ. ἀ.κ.ο. ν.ῆ.γ.ο.ς. ἔ.μ. ε.ῖ.π.α. μαδ.ε. τ.α. β.ο.υ.δ.αν.ε.ἴ.α. π.β.α.σ.τ.ὰ. τ.ῆ. ἐ.ν.ι. Σ.ῖ.π.τ.ο. οὐ καλὰ τοῖ γ.α.θ.ῆ.σ. σ. δ.ῶ.σ.ο.υ. δ.υ.δ. γ.ρ.ῶ.σ.ι.α. τ.οῖ. μ.ι.τ. χ.ε.ρ.ῖ.α. λ.ῆ.δ.ε. Τ.έ.λ.ο.ς. π.ρ.ο.σ.ε.π.ᾶ.θ.η.μ.ε. γ.ε.λ.ῶ.ν.τ.ι.α.ς. ν.α. τ.ῆ.ς. δ.ε.ν.ο.μ.ε. ν.α. κ.α.τ.α.λ.ῆ.θ.η. δ.ι. αὐτὰ τὰ ρο.δ.α.ν.ε.λ.ι.α. δ.ε.ν. ἦ.τ.α.ν. τ.ρ.ο.χ.ῆ.ς. π.α.ρ.ῖ. πο.δ.ῆ.λ.α.τ.ο.ν.

Ἀλλ. ἡ γρητὰ δὲν ἤμπεροσ.ε. ν.α. τὸ ν.ῖ.ω.σ.η. αὐ.τ.ῶ. κ.ι. ἔ.κ.ε.μ.ε.ν.ε. δ.ε.ν. οὐ.τ.ο. τ.έ.λ.ο. ἡ.γ.α.γ.α.ῖ. σ.ῆ.μ.α. ν.α. π.ῆ.ρ.ω. τὸ π.ῶ.δ.ῆ.σ.τ.ο. σ.ι.α.ν. ὄ.μ.ο. κ.ι. ν.α. τ.ρ.α.β.ῆ.ξ.ω. μ.ε.σ.α. σ.τὸ χ.α.ρ.ῶ.δ. ἀ.κ.ο.ῶ.ν. κ.α.τ.ῖ. π.ι.ν. τ.ῆ. γ.ρ.ῆ.τ.ῖ. ν.ε. μ.ὲ λ.ο.ῦ.β.η. μ.ὲ χ.ῖ.λ.α. δ.υ.ὸ. ἔ.π.ῖ. θ.ε.τ.α.

Μὴ σὰς φαίνεται παράξενον ὑπόγειον ἄνθρωποι στὸ νησί μας ποῦ ὄχι δὲν εἶδον ποδήλατον, παρα πολλοὶ εἶνα ποῦ δὲν εἶδον καὶ δὲ ἔξερουν τί πράγμα εἶνα ἡ θ.λ.α.σ.τ.α.

Ο Δ.υ.ος

ΔΙΑΦΟΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ο ΚΕΜΑΛΙΚΟΣ ΜΙΝΩΤΑΥΡΟΣ

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Προῦσης, οἱ Κεμαλικοὶ, δόξαν Μινωταύρου φθονήσαντες, συνέλοβον 1) δ.λ.γ.γ.ε.ν.εῖ.ς. ν.α.ν.ῖ.α.ς. καὶ 3) νέους ὄφινιας: ἡμεῖς ἠ.ε.ο.σ.η.σ.α.ν. ψ.ά.λ.λ.ο.ν.τ.ε.ς. τὸν εἰλημ.ε.δ.ὸν ὄφινον, ζ.η.τ.ῶ.ν.τ.ε.ς. π.ρ.ῶ.ς. ἄ.π.ε.λ.ε.υ.τ.ῶ.ν. ἄ.δ.ε.ῖ.ν. 5) λ.ῖ.ο.υ.ς. δ.ὲ. ἔ.λ.α.σ.τ.ο.ν.

Ο σ.ε.β. Τ.ο.π.ο.τ.α.ρ.η.τ.ῆ.ς. π.ρ.ο.β.ῆ. σ.ῆ.μ.ο.ρ.ο.ν. εἰ.ς. τὰ δ.έ.ν.ο.ν.τ.α. δια.β.ῆ.μ.α.τ.α. π.ρ.ῶ.τ.οῖ. ἀ.ρ.ι.ο.δ.ῖ.ο.ι.ς.

ΕΞΟΛΟΚΕΙΩΝ
Η ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ,
Κ. ΚΑΜΑΡΟΥΧΟΙ & Α. ΚΑΜΙΤΣΗ
ΕΝ ΜΥΤΙΛΗΝΗ

ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΙΛΑΣΤΗΜΑ
ΘΕΟΦ. ΣΤΕΦΑΝΟΓΛΟΥ
Ἐφ.η.ο.ε. π.λ.ι.ν.ῖ.ε. π.ο.ι.α.λ.ῖ.α. ὄ.φ.ρ.ε. μ.ε.τ.ε.ρ.ῆ.ς. ἔ.ε.τ.ῆ.ς. Ἐν Μυτιλήνῃ

ANNA ABAGIANNOY
δι.π.λ.ο.κ.α.τ.ο.χ.ο.ς. μ.α.τ.ῖ. Ὀ.δ.ῶ.ς. Ἀ.γ. Σ.υ.μ.β.ῶ.ν. δ.έ.λ.ε.τ.ε. ἐ.π.ι.τ.ο.ῦ.ς. εἰ.ς. τ.ῆ. ἀ.λ.ῖ.α.τ.ε.τ.ε.ς.

Δ. ΣΑΒΒΑΣ
Δι.η.γ.ῶ.ρ.ο.ς. ἐ.ν. Μ.η.θ.ῶ.ν.η.

Θ. ΔΑΥΡΟΣ Θ. ΚΑΡΕΛΛΑΣ
Δι.η.γ.ῶ.ρ.ο.ς. ἐ.ν. Μ.υ.τ.ῖ.λ.ῆ.ν.η.
Ἀ.σ.θ.ε.ν. Γ.υ.τ.ο.γ.ρ.ῶ.ν. ὁ. Φ.ῖ.λ.ῆ.ς. Ὀ.δ.ο.ς. Δ.ι.α.κ.α.τ.ῆ.σ.ῶ.δ.

Δ. ΠΑΥΛΟΥ
Δι.η.γ.ῶ.ρ.ο.ς. Μ.υ.τ.ῖ.λ.ῆ.ν.η.

N. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ
Παθολόγος Ιατρός
Νέσται Κ.ά.β. ἐκ.ῖ.σ.τ.η.ν. εἰ.ς. τὸ Φ.ο.ρ.μ.ε.ν.ο.ν. Γ. Εὐ.ρ.α.ῖ.δ.ο.υ.

ΕΝ ΜΥΘΙΜΝΗ

ΘΕΟΔΩΣΙΟΣ ΘΕΟΔΩΣΙΑΔΙΣ
Π.Α.Θ.Λ.Ο.Γ.Ο.Σ. Π.Α.Ι.Δ.Ι.Α.Τ.Ρ.Ο.Σ
ΜΥΤΙΛΗΝΗ

ΠΟΓΑ ΑΓΓΝΑ π.ρ.η.γ.ε.σ.ε.τ.η.α.
ἀ.π.ὸ. τ.ὸ. ἐ.ν. Κ.α.λ.ῶ.ν.ῆ. κ.α.τ.ῖ.σ.τ.η.ε. σ.ι.ν.ι. π.ε.ν.ο.ῦ.δ.ο.ν. π.ο.τ.ῶ.ν. Β.α.ρ.ῖ.ε.ῖ.ο.υ. Κ.ρ.η. τ.ε.κ.οῦ.

Τῆ.ς. τ.ο.π.ο.γ.ρ.α.φ.ε.κ.ῆ.ς. σ.ι.ς. ἔ.ο.ρ.ῖ.ε.τ.ε.ς. εἰ.ς. τὸ. τ.ο.π.ο.γ.ρ.α.ρ.ε.ῖ.ο.ν. μ.α.τ.ε.